

Uchwała Nr /2020
Sejmiku Województwa Opolskiego
z dnia 2020 r.

w sprawie przekazania skargi Komercyjne Linie Autobusowe LUZ Sp. z o. o. z siedzibą w Opolu na uchwałę Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu.

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1668) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), uchwała się, co następuje:

§ 1

Postanawia się przekazać skargę Komercyjne Linie Autobusowe LUZ Sp. z o. o. z siedzibą w Opolu na uchwałę Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu. Odpowiedź na skargę stanowi załącznik do uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego.

§ 2

Do podpisania odpowiedzi na skargę upoważnia się Marszałka Województwa Opolskiego.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Opolskiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W dniu 28 grudnia 2012 r. Sejmik Województwa Opolskiego podjął uchwałę Nr XXV/322/2012 w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie

W dniu 13 sierpnia 2020 r. skarżący - Komercyjne Linie Autobusowe LUZ Sp. z o. o. z siedzibą w Opolu, reprezentowane przez Radcę Prawnego Panią Agatę Maczura-Wiśniewską, zwrócił się do Sejmiku Województwa Opolskiego z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę przedmiotowej uchwały Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie.

Wezwanie w swojej treści zawierało literalne żądanie cyt.: „...wzywam do usunięcia naruszenie prawa poprzez zmianę uchwały Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie, poprzez rozróżnienie rodzaju i wielkości taboru wykorzystywanego przez przewoźników i operatorów korzystających z tychże przystanków, jak i standardu poszczególnych przystanków komunikacyjnych, w sposób określony w przepisie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, a więc z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad”.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie poinformowano skarżącego o sposobie załatwiania sprawy, tj. przygotowaniu projektu Uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego zawierającej różne stawki za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym w zależności od wielkości środka transportu.

Zgodnie z powyższym przedmiotowa uchwała Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo na wniosek Zarządu Dróg Wojewódzkich w Opolu (organu zarządzający przystankami i pobierający opłaty za korzystanie z przystanków), została zmieniona uchwałą Nr XXII/211/2020 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 29 września 2020 r.

Stosowanie do treści § 1 ust. 2 Uchwały Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. stawka opłaty za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym, którego właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie wynosiła 0,04 zł. Należy podkreślić, że ustawa o publicznym transporcie zbiorowym (art. 16 ust. 5 pkt. 1) wskazała, że stawka ta nie może być wyższa niż 0,05 zł, zaś sama stawka opłaty jest ustalana przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad (art. 16 ust. 4 ww. ustawy).

Wyżej wskazana zmiana uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego z 28 grudnia 2012 roku polegała na wprowadzenia zapisów ustalających osobną stawkę opłaty za zatrzymywanie

operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych na przystankach komunikacyjnych w zależności od wielkości środka transportu. Wprowadzono dwie, różne, opłaty za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym w zależności od wielkości środka transportu, tj. 0,04 zł za jedno zatrzymanie dla środka transportu przeznaczonego konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 23 osób łącznie z kierowcą, oraz 0,05 zł za jedno zatrzymanie dla środka transportu przeznaczonego konstrukcyjnie do przewozu powyżej 23 osób łącznie z kierowcą.

W dniu 28 października 2020 r. za pośrednictwem Sejmiku Województwa Opolskiego skarżący złożył skargę na przedmiotową uchwałę Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu. W skardze podniósł, że działania organu są w niniejszej sprawie niewystarczające, gdyż dokonana modyfikacja treści zaskarżonej uchwały nie realizuje w pełni postulatów wynikających z treści art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Zaskarżona uchwała, z uwagi na brak zróżnicowania opłat za korzystanie z przystanków w zależności od rodzaju i wielkości taboru wykorzystywanego przez operatorów i przewoźników (do dnia dokonania zmian), jak również stanu technicznego przystanków, prowadziła i prowadzi nadal do nierównego traktowania podmiotów korzystających z przystanków zlokalizowanych w obrębie Województwa Opolskiego.

Skarżący, który stoi na stanowisku, że jego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone powinien być wezwać organ - Sejmik Województwa Opolskiego do usunięcia naruszenia prawa, gdyż dopiero po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis skarżący może zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.

W przedmiotowej sprawie skarżący wniósł wezwanie do organu – Sejmiku Województwa Opolskiego do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę uchwały Nr XXV/322/2012 Sejmiku z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie. Natomiast skarżący wniósł skargę na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego już po jej nowelizacji, gdy treść zakazanego przepisu uległa zmianie – tj. zaskarżona uchwała została zmieniona uchwałą Nr XXII/211/2020 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 29 września 2020 r.

W przedmiotowej sprawie wezwanie skarżącego z dnia z 13 sierpnia 2020 r. do usunięcia naruszenia prawa dotyczyło uchwały Sejmiku z dnia 28 grudnia 2012 r. Natomiast omawiana skarga z dnia 28 października 2020 r. dotyczy wymienionej uchwały Nr XXV/322/2012 Sejmiku zmienionej (znowelizowanej) uchwałą Nr XXII/211/2020 Sejmiku z dnia 29 września 2020 r. Wniesiona skarga dotyczy zatem innego stanu prawnego niż wniesione przez skarżącego wezwanie do usunięcia naruszenia prawa. W związku tym w ocenie organu przedmiotową skargę należy uznać za przedwczesną.

Z uwagi na powyższe Organ wnosi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o odrzucenie skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo

o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 3235 z późn.zm.) w związku z art. 17 ust.2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 935) na uchwałę Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie – ze względu na naruszenie terminu wniesienia skargi określonego w art. 53 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (w brzmieniu obowiązującym przed 1 czerwca 2017 r.), naruszenie trybu określonego w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa tj. brak wezwania organu (Sejmiku Województwa Opolskiego) do usunięcia naruszenia prawa.

W przypadku nie uwzględnienia wniosku o odrzucenie skargi, z ostrożności procesowej, organ wnosi o oddalenie skargi ze względu na brak zasadności jej zarzutów.

Załącznik
do uchwały Nr
Sejmiku Województwa Opolskiego
z dnia 2020 r.

Opole, dnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu

ul. Kośnego 70

45 – 372 Opole

Skarżący:

Komercyjne Linie Autobusowe LUZ Sp. z o. o. z siedzibą w Opolu ul. Krakowska 51/15, 45-018 Opole, zastępowane przez radcę prawnego Agatę Maczura-Wiśniewską z Kancelarii Radcy Prawnego z siedzibą w Opolu, ul. Reymonta 3/84, 45-065 Opole

Organ:

Sejmik Województwa Opolskiego, ul. Piastowska 14, 45-082 Opole.

Zaskarżana uchwała:

Uchwała Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie

ODPOWIEDŹ ORGANU NA SKARGĘ

Działając w imieniu Organu, na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm) w zw. z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz.1668) przekazuje skargę wniesioną przez Komercyjne Linie Autobusowe LUZ Sp. z o. o. z siedzibą w Opolu na uchwałę Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie:

- wnoszę o odrzucenie na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wymienionej skargi - a z ostrożności procesowej w razie nie uwzględnienia wniosku o odrzucenie skargi wnoszę o jej oddalenie ze względu na brak zasadności jej zarzutów.

UZASADNIENIE

W dniu 28 grudnia 2012 r. Sejmik Województwa Opolskiego podjął uchwałę Nr XXV/322/2012 w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie.

W dniu 13 sierpnia 2020 r. skarżący - Komercyjne Linie Autobusowe LUZ Sp. z o. o. z siedzibą w Opolu, reprezentowane przez Radcę Prawnego Panią Agatę Maczurą-Wiśniewską, zwrócił się do Sejmiku Województwa Opolskiego z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę przedmiotowej uchwały Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie.

Wezwanie w swojej treści zawierało literalne żądanie cyt.: „...wzywam do usunięcia naruszenie prawa poprzez zmianę uchwały Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie, poprzez rozróżnienie rodzaju i wielkości taboru wykorzystywanego przez przewoźników i operatorów korzystających z tychże przystanków, jak i standardu poszczególnych przystanków komunikacyjnych, w sposób określony w przepisie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, a więc z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad”.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie poinformowano skarżącego o sposobie załatwiania sprawy, tj. przygotowaniu projektu Uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego zawierającej różne stawki za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym w zależności od wielkości środka transportu.

Zgodnie z powyższym przedmiotowa uchwała Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo na wniosek Zarządu Dróg Wojewódzkich w Opolu (organu zarządzający przystankami i pobierający opłaty za korzystanie z przystanków), została zmieniona uchwałą Nr XXII/211/2020 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 29 września 2020 r.

Stosownie do treści § 1 ust. 2 Uchwały Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. stawka opłaty za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym, którego właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie wynosi 0,04 zł. Należy podkreślić, że ustawa o publicznym transporcie zbiorowym (art. 16 ust. 5 pkt. 1) wskazała, że stawka ta nie może być wyższa niż 0,05 zł, zaś sama stawka

opłaty jest ustalana przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad (art. 16 ust. 4 ww. ustawy).

Wyżej wskazana zmiana uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego z 28 grudnia 2012 roku polegała na wprowadzenia zapisów ustalających osobną stawkę opłaty za zatrzymywanie operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych na przystankach komunikacyjnych w zależności od wielkości środka transportu. Wprowadzono dwie, różne, opłaty za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym w zależności od wielkości środka transportu tj. 0,04 zł za jedno zatrzymanie dla środka transportu przeznaczonego konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 23 osób łącznie z kierowcą, oraz 0,05 zł za jedno zatrzymanie dla środka transportu przeznaczonego konstrukcyjnie do przewozu powyżej 23 osób łącznie z kierowcą.

W dniu 28 października 2020 r. za pośrednictwem Sejmiku Województwa Opolskiego skarżący złożył skargę na przedmiotową uchwałę Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu. W skardze podniósł, że działania organu są w niniejszej sprawie niewystarczające, gdyż dokonana modyfikacja treści zaskarżonej uchwały nie realizuje w pełni postulatów wynikających z treści art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Zaskarżona uchwała, z uwagi na brak różnicowania opłat za korzystanie z przystanków w zależności od rodzaju i wielkości taboru wykorzystywanego przez operatorów i przewoźników (do dnia dokonania zmian), jak również stanu technicznego przystanków, prowadziła i prowadzi nadal do nierównego traktowania podmiotów korzystających z przystanków zlokalizowanych w obrębie Województwa Opolskiego.

Zgodnie z treścią art. 50 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302) uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w postępowaniu administracyjnym. Uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi. Jednocześnie zgodnie z art. 53 §2a ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, skargę można wnieść w każdym czasie.

Na podstawie aktualnego brzmienia art. 90 ust.1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.

W 2017 r. ustawodawca ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw Dz.U. z 2017 r. poz. 935, dokonał nowelizacji przepisów m.in. ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi i ustawy o samorządzie województwa. Zgodnie z treścią art. 17 ust. 2 cytowanej ustawy przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2, art. 6, art. 7 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Tym samym dla aktów i czynności organów administracyjnych dokonanych przed 1 czerwca 2017 r. (dniu wejścia w życie niniejszej ustawy) stosuje się przepisy art.52 w brzmieniu:

§ 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.

§ 2. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziany w ustawie.

§ 3. Jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa. Sąd, po wniesieniu skargi, może uznać, że uchybienie tego terminu nastąpiło bez winy skarżącego i rozpoznać skargę.

§ 4. W przypadku innych aktów, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy również przed wniesieniem skargi do sądu wezwać na piśmie właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa. Termin, o którym mowa w § 3, nie ma zastosowania.

oraz art.53 w brzmieniu:

§ 1. Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w art. 52 § 3 i 4, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

§ 3. Prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka mogą wnieść skargę w terminie sześciu miesięcy od dnia doręczenia stronie rozstrzygnięcia w sprawie indywidualnej, a w pozostałych przypadkach w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie aktu lub podjęcia innej czynności uzasadniającej wniesienie skargi. Termin ten nie ma zastosowania do wnoszenia skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej.

Ponadto stosownie do art.17 ust.2 cytowanej ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. w przypadku przedmiotowej skargi, przed jej złożeniem do Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego, winien być zastosowany tryb określony w ww. art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa przed nowelizacją: Każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia - zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.

Skarżący, który stoi na stanowisku, że jego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone powinien był wezwać organ - Sejmik Województwa Opolskiego - do usunięcia naruszenia prawa, gdyż dopiero po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis skarżący może zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego. W przedmiotowej sprawie skarżący wniósł wezwanie do organu – Sejmiku Województwa Opolskiego do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę uchwały Nr XXV/322/2012 Sejmiku z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie. Natomiast skarżący wniósł skargę na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego już po jej nowelizacji, gdy treść zakazanego przepisu uległa zmianie – tj. zaskarżona uchwała została zmieniona uchwałą Nr XXII/211/2020 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 29 września 2020 r. W przedmiotowej sprawie wezwanie skarżącego z dnia z 13 sierpnia 2020 r. do usunięcia naruszenie prawa dotyczyło uchwały Sejmiku z dnia 28 grudnia 2012 r. Natomiast omawiana skarga z dnia 28 października 2020 r. dotyczy wymienionej uchwały Nr XXV/322/2012 Sejmiku zmienionej (znowelizowanej) uchwałą Nr XXII/211/2020 Sejmiku z dnia 29 września 2020 r. Wniesiona skarga dotyczy zatem innego stanu prawnego niż wniesione przez skarżącego wezwanie do usunięcia naruszenia prawa. W związku tym w ocenie organu przedmiotową skargę należy uznać za przedwczesną.

Z uwagi na powyższe organ wnosi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o odrzucenie skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 3235 z późn.zm.) w związku z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 935) na uchwałę Nr XXV/322/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego i przewoźników drogowych z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Województwo Opolskie – ze względu na naruszenie terminu wniesienia skargi określonego w art. 53 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (w brzmieniu obowiązującym przed 1 czerwca 2017 r.), naruszenie trybu określonego w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa tj. brak wezwania organu (Sejmiku Województwa Opolskiego) do usunięcia naruszenia prawa.

W przypadku nie uwzględnienia wniosku o odrzucenie skargi, z ostrożności procesowej, mając na względzie również skutki społeczne i gospodarcze jakie może powodować uchylene

zaskarżonej uchwały organ wnosi o oddalenie skargi. Wypada przede wszystkim wskazać, powołując się na orzecznictwo sądowo – administracyjne, na które wskazuje również strona skarżąca, na interpretację art. 16 ust. 4 w/w ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. W uzasadnieniu wyroku z dnia 8.07.2020 r. w sprawie sygn. akt II SA/Ke 501/20, sąd wskazał, co następuje: „Jak to już niejednokrotnie podkreślał tut. Sąd (por.m.in. wyroki z dnia 19 października 2017 r., II SA/Ke 566/17, z dnia 14 czerwca 2018 r., II SA/Ke 303/18 czy z dnia 30 grudnia 2019 r., sygn. II SA/Ke 880/19) obowiązkiem właściwego organu danej jednostki samorządu terytorialnego jest, zgodnie z powołanym art. 16 ust. 4 in fine u.t.p.z., rozważenie w procesie uchwałodawczym dotyczącym uchwały w przedmiocie ustalenia stawki opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych lub dworców, czy nie będzie ona dyskryminować określonego kręgu jej adresatów”. W dalszej części uzasadnienia sąd powołał się na uzasadnienie projektu ustawy o publicznym transporcie zbiorowym: „Ustawa z dnia 16 grudnia 2010 r. nie definiuje przy tym pojęcia "niedyskryminujących zasad". W uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. (druk sejmowy nr 2916) podniesiono: "Stawki opłat powinny być ustalane z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad dla wszystkich operatorów i przewoźników wykonujących publiczny transport zbiorowy na obszarze właściwości organizatora. W szczególności odnosi się to do takich kwestii jak np.: - jednakowa wysokość stawki opłaty, - uwzględnianie standardu poszczególnych przystanków komunikacyjnych lub dworców, - uwzględnianie wielkości taboru, jakim wykonywany jest przewóz. W sytuacji, gdy przystanki lub dworce są własnością lub w zarządzie jednostki samorządu terytorialnego, za ich korzystanie mogą być pobierane opłaty, których stawka może być ustalona w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, również z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad, o których mowa powyżej.” W odniesieniu do powyższego wskazać należy, iż organ podejmując w dniu 29 września 2020 r. uchwałę Nr XXII/211/2020 zmieniającą przedmiotową uchwałę Nr XXV/322/2012 z dnia 28 grudnia 2012 r. zrealizował dyspozycję art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym w zakresie uwzględnienia niedyskryminujących zasad. Zróznicowane zostały stawki opłaty za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym w zależności od wielkości środka transportu. Zostało to zrealizowane zgodnie ze wskazaniem ustawodawcy – w uzasadnieniu projektu ustawy o publicznym transporcie zbiorowym wymieniono przykładowe przesłanki, nie przesądzając o obligatoryjności czy ilości przyjmowanych przesłanek. W przedmiotowej sprawie organ ustalił omawiane stawki opłat z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad dla wszystkich operatorów i przewoźników.

W tym stanie rzeczy należało wnieść odpowiedź jak na wstępie.

Załączniki:

1. Skarga z dnia 26.10.2020 r.(wplynęła 28.10.2020 r.)
2. Odpis odpowiedzi Sejmiku Województwa Opolskiego na skargę.
3. Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa z dnia 11.08.2020 r. (wplynęło 13.08.2020 r.)
4. Akta sprawy.